

מהקב"ה ועי"כ הוא ישמור את עצמו שלא יעבור על שס"ה מצוות לא תעשה. ה'

אור הרשב"י

אפילו של אפיסת השנה מצד החושך והיינו בחינת אות א' שלפני האות ב' והיינו בחינת ראשית חכמה יראת ה' כי היראה זו היא הראשית של החכמה והוא הדרגת אות א' של אנכי ה' אלהיך שמתחיל בה עשרת הדברות. וכידוע על זה מהרמב"ן ז"ל שלא נאמר המאמר אנכי וגו' בלשון ציווי כי על האמונה אין שייך ציווי רק שעל ידי הדיבור אנכי וגו' הוקבע אמונת אלהות בכללת נפשות ישראל בלי שום חקירה ומעם רק על ידי התקשרות בשורש למעלה מהמעם ודעת. ובוה יוצדק דברי הרעיא מהימנא הנ"ל שמאות י' יעול דחילה על רישא דבר נש והיינו בחינת ראשית חכמה יראת ה' כנ"ל. וזהו הלשון על רישיה דבר נש למעלה מן הראש והמוחין כנ"ל וכדאיתא בשולחן ערוך ריש אורח חיים בהג"ה על שויתי ה' לנגדי תמיד וכו' שמיד יניע אליו היראה והפחד.

והנה אות י' שמרמו על חכמה היינו על חכמת תורה שבכתב שמתחילה באות ב' בראשית כנ"ל וזוה נסתעף יראה כמו שנאמר (דברים ל"ג, ב') מימינו אש דת למו כי עצם החכמה שהוא חכמת תורה שבכתב כי נובלות חכמה של מעלה תורה (בראשית רבה י"ז, ה') הוא בא מימינו של הקדוש ברוך הוא מצד חסדו יתברך שנתן לנו התורה כמו שהיה בריאת העולם רק מצד חסדו יתברך כי חפץ חסד הוא כידוע. ועם כל זה אש דת למו שמוה מסתעף בחינת היראה. ובחינת אות ה' אהבה דמיניה עאל רחימא דקודשא בריך הוא הוא בינה המבין

וביאר הר' צדוק הכהן מלובלין – בספרו פרי צדיק במדבר פרשת נשא וז"ל: ועמדו על זה בהגה"ה שעל זוה"ק כי בכל מקום מוכח שאותיות י"ה מהשם מרמזים על חכמה ובינה ומחכמה נסתעף בחינת אהבה. ובינה שמינה דינין מתערין הוא בחינת יראה וכאן ברעיא מהימנא אמר להיפך דמאות י' יעול דחילה ומאות ה' יעול אהבה.

אך יובן זה על פי הידוע שבחינת היראה הנקבע בנפשות ישראל הוא על ידי האמונה המושרשת בנפשות ישראל והיא הנקרא כנסת ישראל בחינת מלכות שמים וכנגדו שם אדנ"י כמו שנאמר (מלאכי א', ו') ואם אדונים אני איה מוראי. ועיקר אחיות האמונה הוא במדת הכתר שהוא למעלה מן הדעת כדאיתא בפתיחת אליהו (תיקוני זוהר הקדמה י"ז א) כתר עליון דאיהו כתר מלכות. וכבר דיברנו מזה שהתורה מתחילה באות ב' בראשית דהיינו מבחינת ראשית חכמה כתרנום ירושלמי בראשית בחוכמא והוא הצמצום הראשון של התגלות העשרה מאמרות כמו שאמרו (ראש השנה ל"ב א) בראשית נמי מאמר הוא הגם שלא נאמר בו מפורש ויאמר עד בריאת האור עם כל זה בזה עצמו של בריאת החושך על פני וגו' זהו הויה של הצמצום הראשון אבל הוא הכרה למעלה מן הדעת בחינת חושך שהוא אפיסת השנה לכן לא נאמר בו ויאמר. אמנם יש עוד מדריגה למעלה מזה עד שאין שייך בו שום תפיסה

אֶהְבֶּה עַל רִישֵׁיהָ דְּבַר נָשׁ, וּמִנִּיהָ עָאֵל רְחִימוּ דְּקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, עַל רַמ"ח אַבְרִין דִּילֵיהָ, לְקַיִמָּא בְּהוֹן
פְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה וּכְן הָאוֹת ה' שֶׁל הַבֵּינָה הַנִּקְרָאת אַהֲבָה הִיא שׁוֹרָה עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל

הָאָדָם וּמִמְנָה נִכְנַס אַהֲבָה לְקַב"ה עַל רַמ"ח אַבְרִיו שֶׁל הָאָדָם בְּכַדֵּי שֶׁהוּא יִקְיִים בָּהֶם רַמ"ח
מִצְוֹת עֲשֵׂה. ו' אֵיחֵי עַל רִישֵׁיהָ דְּבַר נָשׁ, וּמִנִּיהָ יִיעוֹל עַל
פּוֹמָא דְּבַר נָשׁ מְלוּלִין לְאוֹלְפָא בְּאוֹרְרֵיתָא וּכְן הָאוֹת ו' שֶׁל ז"א

שורה על ראשו של האדם וממנה נכנסים בפה האדם דיבורים של לימוד תורה.

אור הרשב"י

דרתח אורייתא קא מרתחא ליה שנאמר
(ירמיה כ"ג, כ"ט) הלא כה דברי כאש. וגם
אמרו ז"ל (חגיגה כ"ז א) תלמידי חכמים אין אור
של גיהנום שולפת בהן קל וחומר מסלמנדרא
וכו' תלמידי חכמים שכל גופן אש וכו' עם כל
זה מזה נסתעף בחינת אהבה וחיבות
מהרגשת מתיקות הטעם המתחדש מתוך לבו
כי נאמר עליהם (תהלים י"ט, י"א) הנחמדים
מוזהב וגו' ומתוקים מדבש ואמרו ז"ל (שמות
רבה מ"א, ג') על פסוק (משלי ב, ו') כי ה' יתן
חכמה ולמי שהוא אוהב מפיו דעת ותבונה
משל למלך וכו' בא בנו נתן לו מן הפיצטלין
שבתוך פיו זהו בחינת תורה שבעל פה.

דבר מתוך דבר הוא בחינת תורה שבעל פה
שהוא מה שהאדם מביא החכמה בלבו להמציא
הבינה בלב מתוך החכמה. וזאת הוא עיקר
תורה שבעל פה ששורשה מבינת הלב כאומרם
ז"ל (סנהדרין ל"ה א) על סופרי הדיינין לכתוב
הטעם כי ליבא דאינשי אינשי. וכן בימי יוסי בן
יועזר דבציר ליבא (תמורה מ"ז א). והיינו כי
הדברי חכמה שממציא על ידי הלב זהו עיקר
תורה. וכמו שאמר הרבי מאיזביצא זצ"ל על כל
מקום שנוכר בנמרא אליבא דפלוני היינו לפי
ערך הלב שלו כי החכמה שאין יוצא מהלב אין
נקרא חכמה.

והנה הגם שעצם בחינת בינה מינה דינין
מתערין כאומרם ז"ל (תענית ד' א) תלמיד חכם

ה' מלכות תשוב אל יה"ו ויושלם שם הוי"ה הקדוש

וּבַהֲאֵי קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה ובזו האות ו' ששורה

על ראשו של האדם נאמר קחו עמכם דברים ושובו אל ה', דהיינו שהם דברי

תורה שמצד ו' דז"א ועי"כ יושלם שם הוי"ה. **וּבַהֲאֵי דִּיְהִיָּא בְּכוּן הִירָאָה**

וְהֶאֱהָבָה וְהִתּוֹרָה יִתְתּוֹר יְה"ו דְּאִיהוּ בִּינָה תְּשׁוּבָה, ו' תְּשׁוּב לְגַבִּי ה', דְּאִיהוּ עוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית. וְאִיהִי ל"ב

אֱלֹהִים ועי"י שיהיה בכם יראה ואהבה ותורה מצד יה"ו אז יחזרו ויתקשרו אותיות יה"ו

זו בזו ועי"כ יתקשרו כולם יחד בבינה הנקראת תשובה ועי"כ אות ו' של ז"א תשוב אל אות

ה' של המלכות הנקראת מעשה בראשית, מאחר שעל ידה נפעל כל מעשה בראשית מכח

הבינה שפועלת על ידה, וזו המלכות היא סוד ל"ב אלהים הנזכרים במעשה בראשית כי זו

המלכות נקראת כבוד ול"ב הוא מנין כבוד (רמ"ק, יהל אור). **וְיִשְׁתַּלְּיִם**

יְהוָה וּבָה יְהִיָּא לְכוּן נִיּוּחָא מְכֻלָּא, וּבָה שְׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ ועי"י

שתשוב ה' של המלכות אז יושלם שם הוי"ה, ובמלכות יהיה לכם נחת מהכל, מאחר שהיא

כוללת את אותיות יה"ו ועל ידי המלכות ישראל שובתים ונחים מכל הצרות של הנפש והגוף

(דמשק אליעזר).

העולם עומד בזכות המלכות

וּבָה יִתְפַּלֵּל יְה"ו, וּבְגִין דָּא וַיְכַלּוּ: שְׁלִימוּ דְכֻלָּא ובגלל

שבמלכות נכללים אותיות יה"ו אז לכן נאמר בשבת שהוא מצד המלכות ויכולו'

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

שהוא לשון השלמה כי זו המלכות היא השלימות של כל האצילות. **בְּהִ, אֶתְּפָרִי**
כָּל עֲלָמָא, וְעָלָה קַיִימִין שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וַיִּמָּא וְכָל בְּרִיין
דְּאַתְּבְּרוּן, דְּכַתִּיב, (בראשית ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, בְּה' בְּרָאָם ובמלכות נברא כל העולם ועליה עומדים
 השמים והארץ וכל הבריות כולם שנבראו בהם בסוד מש"כ 'אלה תולדות השמים והארץ
 בהבראם' ודרשו חז"ל בה' שהיא המלכות בראם. **וְאִם הִיא אֶתְרַחַקַת**
מֵעֲלָמָא אֲפִילוּ רַגְעָא, כִּלְאִי אֶתְחַרְבַּ וְאַתְּבְּטַל, וְלֹא הָוִי
קַיִוְמָא בְּעֲלָמָא ואם המלכות תתרחק מהעולם אפילו רגע אחד אז כל העולם יחרב
 ויתבטל ולא יהיה קיום לעולם כלל.

הרשעים בחייהם קרויים מתים

הַאִי ה' לֹא תִיזִיל מְגוּפָא, וּבְהִ קַיִימָא וצריך להיזהר שזו האות
 ה' של המלכות שהיא לא תסתלק מגופו מאחר שהאדם חי ומתקיים בעולם
 מכוחה. **וְכֹד הִיא תִיזִיל מְנִיָּה, הוּא סַם הַמּוֹת תִּיתִי**
וְתִשְׂרִי עֲלֵיהִ, דְּתִתְקַרִי טוּמְאָה, נְבִלָה, פְּסוּלָה, מִלְּאָדְ
הַמּוֹת, חֲשָׁד, אִפְלָה, וְשִׂרְיָא עַל גּוּפָא דְּבַר נָשׁ כי כאשר
 המלכות תסתלק מגופו ע"י עוונותיו אז הרי זו הלילית הנקרא סם המות היא תבוא ותשרה
 עליו שכן היא נקראת נבלה פסולה מלאך המוות חושך ואפלה והיא זו שתבוא ותשרה על
 גופו של האדם בסילוק השכינה ממנו. **וּבְהִ הוּא זְמַנָּא אֶתְקַרִי בַר נָשׁ**